

Boetius cum triplici commento.

Ex al. ategio 1400. J. C. 1720. 10

Raymundo palafino viro undecim do-
cimmo Jacob' soqualba de terminis Mar-
bonensis cum elegna celebritate Carmen.

Salue doctrine cultor: dignissime mitis
Salve aquitanigena lucida gemma plage.
Salue catholici felix illustrator: bonoris.
Salve grammatico lector: amene dapis:
Parua cytoriaco modulabar carmina plectro
Atq; dabam celeri prouida sensa fide.
Lauringero circum notissima flumina phebo
Sagacq; pegasci scripea siue lacus.
Ait mea castalio descendebat orbe thalia
Ait bene ergneos sumpserat atq; sonos.
Eum misbi clitorum proles aquitana benigno.
Carmine dictauit: quo tibi sensa darem.
Tunc mea terribili correpta est musa furore
Et canceret studio sensa notata tuo.
Atq; deficiunt tanta ad fastigia nerui:
Et tremit: ardenti que prius ore fuit
Non securus velox que magima flumina nauis
Carpere colliso remige parua cupit.
Et cadit in paruos auerso flamine riuos
Dum sibi necides vela secunda negant.
Attamen band mirum est duros si denegat ages
Sumere vel currus ere vigente graues.
Nam tua mellito dicuntur plena lepoze
Dunca et antiqua dexteritate vigent.
Nam tua socratis ostentant sensa carmenas
Zenonis mores dulce Solonis opus.
Carmina doctilo quos ferientia duriter artus
Non tua co:da iuuant nec bene sensa decent,
Sed celebres nitida tulli dulcedinea laurus
Eloquintz Crisp'i claraq; dona Sabi.
Prætereo humane commertia limpida genti.
Que pœtas clario vir agitata deo
Linguoq; et bebreas dulci spiramine cartas.
Et bene mosea dogmata scripta manu
Q; simul armos potas de fonte liquores
Q; bene castalij leta fluenta iugl.
Et colis omnigenos diuerso sydere fructus
Officiumq; capis iusticiam beas.
Eclarei sequeris laudata volumina iuris.
Pontificisq; manu dicta notata grauis.
Ergo vale duxor castarum dare sonorum
Castalij fontis pœriq; lacus.
Vale sisq; felix.

Jacobi soqualbe Marbonensis ad acu-
tissimos aquitanic iuvenes suauissima mu-
tarum Diopolia egrotatorius ad virtu-
tem Carmen.

Gaudia perpetuo tyrones prendite sedlo
Et date facundis corpora fessa iocis.
Gaudia blanditias risus preludia cantus
Atq; voluptatis sumite signa vase.
Turtur ut egregius coniungens carmina filuis
Robora cum frondent et nemus omne viret.
Nam manet Aceratis centum cōpressa catenis
Bellua virginico que dedit arma Ebizo,
Ac stygios etiam pleno dc gurgite fontes.
Potat et obsecni lubrica sensa vadit.
Dant cui mortiferas ferientia vulnera penas,
Tres erubē reges eumenidesq; dee
Inde per assiduas venit prudentia sedes
Et canit aurata dulciaverba cheli.
Huic mensas epulis grandes onerauit optimis
Imposuit vasis bacchica vina nouis:
Et diuersa parat labris somcta vetustis
Ingerit et vario viscera leta rogo
Quare agite o iuvenes virtutem discite puram
Qua duce tranquillum nauis a carpit iter.
Qua terit immensi spacioa pericula ponti
Qua tu midos fluctu horisonasq; vias.
Epius Aeneas felices iuit ad agros
Atq; sui nouis corpora cara patris.
Fortiter et varias heros tyrinthius artes.
Fac tulit: et claros dignus adire polos.
Antea qui domuit lybica tellure gigantem
Busiriniq; trucem cerbereumq; cancri.
Esonides vigilis in populo mirante diaconem
Hac superauit agris flammuno mosq; boves.
Hac duce gorgonei substragit numinis arma
Hersens et gelidum peruolat inde polum,
Et cupid i vicit monstrum memorabile fluctus.
Quod subito natam dente vorare parat.
Idcirco iuvenes mulcet quos mascula virtus
Ethereiq; lacus Ambrosieq; dapes.
Carpite castarum celestia dona sororum
Delicias phebi claraq; septra lous.
Valete et vestrum terminis si
Inrito habet amate.

Præemium commentarij Sancti thome.

Sancti Thome de aquino super libris Boetii de consolatione philosophie commenti cum expositio proemium feliciter incipit.

Philosophie seruias opus ut tibi contingat vera libertas. Nec sunt sibi Sen. viii. ep. ad Lucillum. Quod vocari phis scias veritatis recte se habere. Metaphysice. Et phis assertae selectiores mirabiles firmitate et puritate et. Ethico. Et multis visa est phis rea mirabilis et delectare de celo et mundo Christi. Item quod nulla scia sita est phis clarificata ait et facit delectari eam hoc seculo perfectio et recrudescere. ex libro de pomo et morte. et phis errabit homines ab obscuritate ignorantie ad scias a tenebris scientie. ad incepit sapientiam ad claritatem intellectus. Et eodem libro Christi. Item quod phis a supstitio liberat: merito mox turbatus. Tunc. I lib. de finibus bonorum et malorum. id Sen. viii. episimiles positiones et effectus laudabiles phis aduertentes portant nos ad seruitum pietatis proposita sic dicitur. phis seruias opus. Que quidem propositio potest probari in multis rationibus. primo sic. Illi opus seruire per cuius scrutinum boni contingit vera libertas sed phis est huiusmodi: igitur. Major nota. quod libertas est nobilitissima virtus quam natura humana desiderat et affectat. Minus prout etiam de Sen. quod postquam promisit proprieatem istam. phis seruas opus. subiungit ut tibi contingat sibi libertas. et paucis temporibus deinde. hoc est enim. s. i. ipso seruire per hanc libertatem est. probat secundum sic. illi opus seruire quod animum perficit: virtus disponit: actus regit: agendum et omnitemdem demonstratur: sine quod nemo est securus. phis est huiusmodi: igitur. Secundum not. Nam iste positiones sunt de perfectio hominis. Minus declaratur per Sen. xvi. epis ad Lucillum. ubi loquens de phis dicit. Nec animus format et fabricatur virtus disponit: actus regit: agendum et omnitemdem demonstratur: seget ad gubernaculum: et aanticipatio fluctuationis dirigit cursus: sine hac nemo est securus. probat tertio sic. Illi est seruientum quod tradit cognitioni virtutis finis magni seruientur. phis est huiusmodi: igitur. Secundum not. quod cognitio virtutis finis magni seruientur pertinet ad virtutem et. Et. Minus declaratur. Nam virtus finis vite humanae est de studiorum cuius cognitiones phis tradit. Dicit enim phis i. s. de solario. psa. ii. ipso fructuudo est statim ois bonorum aggregatio perfectio: et a eodem. iiii. ostendit phis in quo sit vera beatitudo et quod ad ea pertinet. probat. iiii. Illi opus seruire quod facit homines parere deo. phis est huiusmodi: igitur. Secundum not. non de se. Minus prout Sen. xlii. epis ad Lucillum. quod de hoc est quod est in mundi phis prouidit ut me parere deo faciat. probat quanto. Illi est seruientum quod est magister ois sciarum nutritio ois virtutis. summum solarii lapsum ait quod est prius veri luminis est cuius ethoratio est recta sui autoritate dignissima. phis est huiusmodi: igitur. Secundum not. quod rationabiliter potest has positiones laudabiles alicui seruit. Minus declaratur. Nam phis est magistra ois virtutum et primo de solario. psa. iii. Hoc est nutritio ois virtutum. secundum de consola. psa. i. Hoc est humanae veri luminis iiii. de pto. psa. i. et eius ethoratio est recta sui autoritate dignissima. v. de consola. psa. viii. sic ergo prout propositio declaratur de phis seruias opus. Sed diceres quod mihi potest phis si casus faro est? Quid mihi potest phis si de rector est? Quid mihi potest phis si casus iperat? Ad hoc responderet Sen. xvii. coda sua. Sine inextricabilis legelata nos obstringunt: sine de arbitrio uniuscuiusdam disponit: sine casus actioes humanae sine ordine impellit: et iactat adhuc phis istud est. phis a em nos tueri hunc. Nec enim exhortatur ut libenter deo placeamus: ut ipsi sequamur. ut otium fortune resistamus: et ut casus feramus. Licet autem ois homines natura sciare desiderent. cum pauci de quo dolor est phis vacant. Ob id contingit. quod plures omnes delectationib; sterionib; ad delectationes fugient corporales. Non tamen opus delectationes corporales esse eligibiliorum iterioribus. quod delectationes corporales ipse dicit a summo bono: iteriores autem ad id proximi. v. Bo. i. tractatu definiuntur. bo. de. Dolere debet quod delectationib; sensualib; detinunt: bona iteriora omittendo. Nam dediti bonis sensuali bus summa bona non attinuntur. Quos homines sensuales Boe. iiii. de consola. psa. viii. comparat: vestigiosq; sunt annib; quae intinxunt nos illuminant: dies excecat. Et si homines sensuales et vulgares non magnificerent nomine phis: sed magnificerentur. non dominus. nam phis in sua dignitate preuerat. testis Sen. xiiii. epis ad Lucillum. Non enim inveni conuictus neq; ratiocinio sic in virtutem assurabit: ut non phis nomine sacrum et venerabile maneat. Sed diceres phis philosophari non valeo quod paup sum: si diuinitas habuero totum me phis dabo et hoc tu non rationabilis: quod natura per se non est sufficiens ad speculandum: sed opus cibis et potis et reliquo familiari existere. et per tanto sacerdotes in egypto habita necessariis potest ammirari ceperunt philosophari. Nec excusatio ratione paupertatis non videtur. Audi Sen. xvii. epis. ep. ad Lucillum quod dicitur non est quod nos pauperes a phis renoveremus egentes hinc. Toleranda est enim ad hanc proportionem famae quod tolerauerit ut quodam in obsecrationibus. Et quod aliud derat primi patiencie illorum quod in arbitriis non cadere inimicorum. quanto hoc in agio est quo permittit potest libertas: nullus hominem timor: et quod animus liberatur a furoribus. Multeque ad philosophadum obstatere divitiae. Paupertas autem expedita secura est. Si via aerea vaicare paup sis opus: aut pauperi similius: quod non potest studi salubre fieri sine cura frugalitatis. frugalitas autem est voluntaria paupertas: nec Sen. Ceterum est quod ad philosophadum eriguntur necessaria. sed sufficiunt homini paupera. Non est odor et futurum felicem deum terre et maris esse: quod natura paucis minimis contenta est. et secundum de consolacione. psa. v. Dicentes ergo omnia a te: et ad philosiam magno cursu totumque viribus intende. nec Sen. xxi. epis ad Lucillum. Phis ergo seruias oportet ut tibi contingat vera libertas: et tibi contingat vera securitas: et tibi non tescas felicitas: ut per deo fias: et precipue ut in aduersitatibus et tribulacionibus positus per ipsum verissimum et consolatoris: et cetero Boe. qui est philosophia in exilio relegatus ab oibus bonis pulsam dignitatem et exilium: multo minus seruio afflictus dulcissime consolabatur. de cuius philosophie consolatione agitur in libro Boe. qui intitulatur liber de consolatione philosophie. de quo ad presentia nostra est intentio. Nec sufficiant de introductio humana libri. Sed antequam ad litteras accedamus quinq; sunt premittenda. Primum de causa suscepiti operis. Secundum de causis huius libri. Tertium de titulo huius libri et eius expositio. Quartum de ea intitulacionis presentio libro. Cum etiam minus tum de generali summa et sententiis huius libri. Circa primum videlicet circa causam suscepti operis quare Boe. opus sicut hic libri conscribit est secundus. et Boe. vir eximius consul romanus fide catholicus extitit: qui disputans de piendi fide catholicica contra duos hereticos scilicet contra nestorianos et eutychianos nullus esset qui eis resisteret. Boe. ipsa in communione confitit deuicit: scilicet prout in libro de quibus natum est in ipso. Tempore vero tunc fortis regis gottorhoen cum idem Theodosius trianidem suam contraromanos vellet exercere: et quoslibet bonos opprime. Boetius virtute dei armatus plus oibus alios sibi reterritus: et quos tyrannica rabies innaserat Boe. amore iusticie etponens se periculis ipsius liberavit. Quicquid autem Theodosius rex gottorum foliis ipsius in boetium

Ziber primus.

Detrum primum.

Sancti Thomae de Aquino in libros Boetii de consolatione philosophie interpretatio.

Libri primi Detrum primum.

Armina quis quodā. **P**resens liber Boetii prima sui diuisioē dividit in quos ptes sūt
q̄ponit q̄nos libos partiales quos tñet. In p̄so queris se miseriā subiectū. In scđo Diuissio
ponit remedia solatiua. In tertio determinat de vera felicitate i quo sit sita: t̄ quō ad hui⁹ ope
eaꝝ perueniat. In q̄rto mouet quasdā q̄stiones ipsi ph̄ie. In q̄nto determinat de casu et ris.
providētia diuina. Prim⁹ liber ic̄pit hic. Carmia. Scđo liber in c̄pit ibi. Post hec pau
lisper. Terti⁹ ibi. Vā cātum illa finie
rat. Quart⁹ ibi. Hec cū ph̄ia. Quir⁹
ibi. Dixerat oronis cursum. Quid ī
de quo agat i quolibet libro parebit pri
loco suo. Prim⁹ liber diuividit in. xiiii.
partes: q̄r hui⁹ p̄mi libri sunt septem
metra ī sexpse q̄ p̄tes patebūt: q̄ aut
sit materia ī interio cuiuslibet par
tis s̄līt patebit. **N**otādū aut q̄ p̄t
m̄z metrū p̄mi libri v̄caꝝ elegiaci:
q̄d p̄stat ex uno v̄su hexametro. i. sex Carmē
pedū. Et d̄i elegiacū ab eleis q̄d est elegiacū
miseria. Abetrū enī elegiacū inuētū
fuit p̄o describēda miseria. Quis eo
bodie aliq̄ vtunf ad alta describēda.
vñ hoīa. Heribuḡ impariter tūctis
querimonia p̄mū. Post hoc inclusa
est voti sua compos. Quis asit fues
rit prim⁹ inuētor talis metri elegiaci
dubitas. vñ hoīa. Quis tam exiguoꝝ
elegos emiserit autor. Gramatici cer
tāt adhuc subiudice his ē. Et diuividit Diuissio
hoc p̄mū ī quatuor partes. P̄mo p̄mū li
Boetii deplaḡit statū sue miserie ex
parte permutationis studij. Scđo ex
parte defectus corporalis. Terti⁹ ex
parte plongationis vite miserabilitas.
Quarto apostrophat p̄tra suos amic
coꝝ seſſida ibi. Gloris felicis. tertia
ibi. n̄soro hominū felix. quarta ibi:
Quid me felicem. primo facit quod
dictum est. secundo approbat dictuꝝ
suum ibi. Ecce mihi lacere. Dicit pri
mo. Ego Boe qui quondam prospē
ritatis studio florente peregi. i. com
posuit carmina supple delectabilia et
tocūda. nūctge aduersitatis flebilis. i.
dign⁹ vt defleā: vñ flebile. i. tristis: co
go intre. i. inchoare mestos. i. tristia
merta de mea miseria. **N**otādū si
cut dictrū fuit p̄mū Boe. vtitur ī hoc
libro. tam proſa q̄s metro: metro quia
talio modus scribendi magis fuit cō
ueniens sue materie. sicut enim po
tio curativa que amara est delectab̄ t̄
līs sumitur si fuerit aliqua dulcedi
ne p̄mixta. Sic ratiōes philosophie
in proſa traditae libentius a Boe. su
alternitas vñtūt metruꝝ: n̄sic proſa: quia
dit. **I**tem noꝝ Boe. incipit librum suum a metro non proſa: quia modus scribendi metricuꝝ
cuso magis fuit vñtarus apud antiquos ḡ p̄p̄saicus. vel ideo quia metrum est delectabilis proſa.

Raymundi Malasini Albiensis argumēta
in libros Boetii de cōsolatu philosophie,

Argumentum primi libri.

Codice torquati fulget querimonia primo;
Lubrica nam varie miratur vincula sortis;
Magina que celeri perdit vertigine regna;
Pinc sua commenorat mesto infortunia verbo,

Armina q̄ quodā stu
dio florente peregi.
Flebilis heu mestos
cogor inire modos.
Ecce mihi lacē dicitā
scribenda camene.
Et veris elegi flētib⁹
ora rigant.

scipiuntur si fuerint locunditate metri dulcorate. Et ideo Boe. nūc vñtūt metruꝝ: n̄sic proſa: quia
alternitas vñtūt delectabilibus. vnde autor: poetrie. Quod sapit insipidum vñtūt frequeňtia red
dit. **I**tem noꝝ Boe. incipit librum suum a metro non proſa: quia modus scribendi metricuꝝ
cuso magis fuit vñtarus apud antiquos ḡ p̄p̄saicus. vel ideo quia metrum est delectabilis proſa.

Cur me
tro proſa
vtratur.
Carmē.

Boetius de disciplina scholarium ab
Uscensio compēdiose dilucideq; ex
planatus: vna cu; Quintiliani
de officio discipulorum com
pendio. et Sulpitij de mo
ribus mensarum car
mine iuuenili ab
eodem Uscen
sio expla
nato.

Proemium.

Verstrouit intentio. In hoc prohemio prelibat: em de qua scriptum est: q: de disciplina scholaria: et causam scribēd: q: p̄cibus Martiani et aliorū inductus: eis mōrē gerere p̄terēdit. Et difficultatē in scribēdo: ut ab ea munus suū cōmēdet: sicut ille i Bucco. p̄t crea duo nec tutā mīhi valle repti Capreoli tc. Et ille in eunucho. Ab ethiopia est visus hec. Difficultas autē est idcirco q: alijs occupatus negotijs. Dividit p̄tēra opūstilic. In prima tc. Lādē autē purgat stili tenuitatem docēs eā vtilem materie subiecte cōgruā. Letera ex ordine patet q: talis ē. Martiane vfa intērio. Intelligētia et ut dicitur cognitio quo uno vbo p̄suadeo: gallicū eē huius operis autoīe. nam galloꝝ more ad vnuꝝ loquēs pluriꝝ vtiꝝ p̄ noīe: et intētione eo modo ponit quo galli entendre p̄t intelligere dicitur) nouit postulare. Lētē gere. in quo victo videtur quesitus: sū nō inuētus fucus. multo em̄ decētus diceret. Intētio tua postulat tractatū cōpēdiosum. i. brevē quasi cōpēdo ad intentū decentem: de disciplina. i. cruditiōe in vita degēda scholariū. i. scholasticorū rel literarie vacantiū. Tentabo. i. conabor et molitar acquiescere vestrīo petitionib⁹ amicis ut dicūt. amicabili⁹: vtinā sc̄z postules aut potius lege vtiꝝ ut sit. tentabo vtiꝝ a spūs mei paruitate. i. modicitate. put. i. fm q: facultas. s. ingenii alijs occupati negotiis suppetit. i. suppeditet et declinatas. i. humilitas oigenis anxi. s. et tenacitas. i. perseverātia et cōtinuatio erūnariū. i. casuū et calamitatū mearū. Tentabo inquit: vbi male scriptū erat. Et l̄z tc. sum impeditus duplii ḡne cōmētōꝝ nō tñ l̄z duplii oīno dīversorū: q: vtraq: in ph̄iam sunt: sed tñ duplii: quia in quasdā editiones Aristotelis id est in quedā scripta edita ab aristotele necnō. i. etiā in quasdā editiones aliorū ph̄orū: pro et licet sum attenuatus p̄prio studie quo noua scribo et licet sum corrosus cruciatuꝝ inhumani. Limmanis et crudelis atq: effici regis Gottoꝝ scilicet Theodorici: a quo capitū erat: aut potius id simulat qui hoc opus illi ascribendū es̄sinxit. tentabo rursus inquit p̄molitus. i. mitigatus et levior effectus. p̄spicatione. i. perspicaci scrutatione. extremā. i. summa: videlicet trinitatis p̄funde: quia diuine essentie ad osa pertinet: et cōsolari philosophico p̄ueniēte me: ne scilicet meroie: aut aduersitatibus pessundet. Et ita tangunt opera Boetiana: q: de sancta trinitate cōposuit op̄: verū nō dīl cōposuisse videt de cōsolatiōe: ideoq: si velim? hoc opus Boetio scribere dicemus: cōsolatiūm philosophicū p̄uenisse: q: priusq: scriberet alijs p̄uenit p̄m. Docet deinceps quomodo sit p̄molitus. Legunt tamen quidam p̄molitus. i. ad extremū conatus: et ita doceat q: conatus sit. Quia videlicet suauissima est talium rerū cognitio. vnde dicit. Enim p̄ q: qd est lucidus: et splendidius in exercitu: id est exercitio gymnasiorū. i. ludorū seu locorū vbi sunt exercitia q: cognitio debita in progressionē artificiali et naturali: id est rerū humanarū agitio: et q: exhibitio gradualis: id est per gradus: procedendo ab artificialibus que hoīm sunt opera ad naturalia que dei et nature sunt: et naturalib⁹ ad diuina: quasi dicat nihil docet q: sunt artificialia et naturalia diceo. Enim pro q: nos nouimus partes eloquētie stabiliri: id est cōfirmari et stabile redi deceat.

C hic incipit proemium.

Verstrouit intentio de scholarium disciplina cōpēdiosum postulare tractatū: vtinā cōpēdiosuꝝ a spūs mei paruitate. put facultas suppetit: ingenii declinatas: crūnarūq: tenacitas amicis vestrīs. Martiane petitionib⁹ testabo acq̄iescere: licet duplii ḡne cōmētōꝝ sum ipeditus: nō tñ oīno dīversorū in quasdā Aristotelis necnon aliorū philosophorū editiōes: prop̄prioq: attenuat⁹ studio et inhumanī regis gotthorū cruciatuꝝ corrosus philosophico me p̄ueniēte p̄so latu: extremaq: p̄fundē trinitatis p̄spicationē p̄mollit⁹. Quid em̄ in gymnasiorū exercitu est lucidius q: in artificiali et naturali progressionē debita cognitio: et q: virūm intelligentie gradualis exhibitio: Eloquētie em̄ partes decenti naturalium et artificialium processu et perspicua intelligentie comprehensione nouimus stabiliri.

scilicet merito: aut aduersitatibus pessundet. Et ita tangunt opera Boetiana: q: de sancta trinitate cōposuit op̄: verū nō dīl cōposuisse videt de cōsolatiōe: ideoq: si velim? hoc opus Boetio scribere dicemus: cōsolatiūm philosophicū p̄uenisse: q: priusq: scriberet alijs p̄uenit p̄m. Docet deinceps quomodo sit p̄molitus. Legunt tamen quidam p̄molitus. i. ad extremū conatus: et ita doceat q: conatus sit. Quia videlicet suauissima est talium rerū cognitio. vnde dicit. Enim p̄ q: qd est lucidus: et splendidius in exercitu: id est exercitio gymnasiorū. i. ludorū seu locorū vbi sunt exercitia q: cognitio debita in progressionē artificiali et naturali: id est rerū humanarū agitio: et q: exhibitio gradualis: id est per gradus: procedendo ab artificialibus que hoīm sunt opera ad naturalia que dei et nature sunt: et naturalib⁹ ad diuina: quasi dicat nihil docet q: sunt artificialia et naturalia diceo. Enim pro q: nos nouimus partes eloquētie stabiliri: id est cōfirmari et stabile redi deceat.

Cuper Ascensionis.

Vec satis est mundū comēdū accedere
mensam.
Nil prob' i cūctis sp̄cīare locis.
Proinde puer qualem satages deducere vitam,
Te perq' possis admonuisse velim.
Manc ex p̄cepto? quas condidit optim' auto?
Eh̄astus; eas refcreas supplice mente p̄cces.
Deinde salutatum p̄perabis vtrūq' parentem.
Et quicūq' tue cura salutis erit.
Tum quemcūq' vides venerandum religionē,
Sanguine: canicie: mōribus: officio.

Duic si forte sedes satages assurgere: fistas
Aut transis: retegens tempora. flecte genu:
Tum preceptoris tibi patris amore colendi
Auribus atq' oculis menteq' verba cape,
Quo si forte tibi minus intellecta reliquit:
A condiscipulis sunt repetenda tuis.
Intellecta autem; ne mōrē neglecta queraris;
Inscribes vñido sepc legenda libro.
Tandē vbi doct' eris reliqui est bñ viuere cures
Ignarissq' tibi cognita p̄cipias,
CFinis,

CAntonius Petrus Dunelandus studiois salutem.
Accipite Boetium de consolatu philosophico dupli cōmentario ex planatum: vt si quando fortuna in vos leuiat. Scuier forte non sperata: vt de me nūc experior; I autoris nostri exemplo philosophicis studijs recreemini. Accipite et disciplinam scholarium eidē autori ascriptam: q̄q' vcl stilus huius se ex felici illa boetiana officina h̄aud prodijisse satis testetur. Accipite et Quintiliani preceptum de officio discipulorum obuijs vulnis (vt aiunt) amplectendum. Demum iuuensle carmen Sulpitij de mōribus in mensa seruandis. Erratulis nostris facile parcer spero quicunq' hunc nostrum Boetium cum illis qui hactenus impressi sunt conseret: si tamen aliqua non expiabilia impenerit id exemplari quo vsu sumus o: o ascribat.

CGalate.

CEx calcographia Joannis Marion solentis,
simi impressoris 1521.